

Fútbol sala: Supercopa d'Espanya 2007 a Benicarló

Interviú Fadesa es va proclamar Campió

text i fotos BENICARLOFS.com

Interviú Fadesa es va proclamar Campió de la Supercopa d'Espanya Benicarló 2007 'Trofeu Puma' al l'imposar-se a EI Pozo Múrcia Turística (4-6) en la gran final, que va respondre a les expectatives. La trobada va resultar emocionant, obert i amb alternatives en el marcador, però els alcalainos van saber aprofitar l'únic avantatge que van adquirir en el marcador per a dur-se un triomf que van dedicar al seu president, Manuel Saorín, mort aquesta setmana. Ciço va ser declarat Millor Jugador del torneig.

La primera part va ser digna de dues grans equips. L'esquadra murciana va tornar a utilitzar el sistema utilitzat en la passada final de Lliga davant Interviú que tan bons resultats li va reportar: una defensa molt seriosa amb sortides ràpides al contraatac, en els quals Ciço es va erigir en el principal protagonista. El tancament brasiler, que va ser designat Millor Jugador del torneig, va constatar en la Supercopa que serà un dels líders del campió liguero i que conta amb la 'pegada' que EI Pozo necessitava.

En la represa, EI Pozo va tenir les primeres opcions per a anotar, però els llançaments de Kike i Ciço, aquest últim per dues vegades, es van estavellar en Luis Estimat. Mentre, Interviú no va deixar escapar la

seva millor oportunitat en els primers minuts del segon període, i Bertoni, de tir creuat, va posar per davant a la 'màquina verda' per primera vegada en la trobada. I amb una vegada va bastar, perquè dos minuts després, Joan va culminar en gol una gran jugada col·lectiva de Interviú Fadesa (2-4).

El vigent campió de Lliga i defensor del títol no es va acovardir. Vinicius va estar a punt de retallar distàncies, però el seu tir va pegar en el pal esquerre de la porteria de Luis Estimat. A partir d'aquí, Interviú Fadesa va incrementar el seu control de la contesa i EI Pozo intentava crear perill amb rapidíssims contraatacs.

Álvaro, amb un xut llunyà, va establir el 3-4. Vinicius va despertar les il·lusions murcianes al materialitzar el 4-5. Joan va errar un nou llançament des de la línia de deu metres, però Daniel, mancant minut i mig per al final, va evitar que el seu equip sofrís a l'excés i va marcar el 4-6. La diferència de dos gols ja va ser insuperable para EI Pozo Múrcia Turística, que va haver de resignar-se a la sort de no poder reeditar el títol conquistat el passat any a Castelló.

D'aquesta manera, Interviú Fadesa summa la vuitena Supercopa d'Espanya de la seva història i aconsegueix un títol que no guanyava des de 2005

Número 601-14 setembre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu de Benicarló

Benvinguts a 'la tierra de las flores, de la luz, del amor' i dels barracons

L'Incl de curs a Benicarló constata el fracàs de les polítiques educatives del PP a la Generalitat i de PSPV-Bloc i PP a Benicarló

CÀNCER A BENICARLÓ, LLEGENDA URBANA?

El fanzine "la Filoxera" present al "Big Twin" de Castelló

Benvinguts a 'la tierra de las flores, de la luz, del amor' i dels barracons

L'inici de curs a Benicarló constata el fracàs de les polítiques educatives del PP a la Generalitat i de PSPV-Bloc i PP a Benicarló

text REDACCIÓ

El curs ha començat a primària i secundària amb una sensació desoladora i de precarietat en dos dels centres educatius de la localitat que hauran de fer les classes en aules prefabricades, altrament dits barracons. Aquestes aules solen tindre unes dimensions variables, son modulables i apilables (com els containers dels ports), i un cost de lloguer gens menyspreable. Amb les adequades modificacions poden acollir xiquets i xiquetes per fer-hi a dins les classes. Alguns mestres i pares han lloat la seua comoditat i amplitud que les arriben a fer, en casos de condicions meteorològiques normals, fins i tot més còmodes que les mateixes aules d'obra de

les escoles, ja que estan adaptades, disposen de banys i aparells de calefacció. Però per tots és compartit que no és el lloc més adequat per fer classe. Des de fa més d'una dècada els barracons s'estan fent servir al

País Valencià com a solució d'emergència davant el creixement demogràfic i el constatable fracàs en totes les previsions de creació de nous centres educatius.

La Generalitat ha actuat en "situacions d'urgència" amb extremada diligència (cas de l'America's Cup o el Circuit Urbà de Fòrmula 1) però es mostra anquilosada a l'hora de construir les noves i necessàries escoles. També tenen part de culpa les administracions locals, més preocupades per les partides litorals, els nous clubs nàutics o la navegabilitat del Riu Sec, que per posar a disposició de la Conselleria els milers de metres quadrats necessaris per construir els dos col·legis, que ara per ara, fan falta per a posar sentit comú en aquesta disbauxa educativa.

A tota màquina

text CNB

El nadador del Club Natació Benicarló Miguel Piñana del Pino va competir en la XXIX Edició del Campionat d'Espanya Júnior d'Estiu celebrat durant els dies 2-3-4 i 5 d'Agost en la piscina del CN Terrassa. Una participació en què Miguel va demostrar la seua gran qualitat en l'aigua en un xoc amb els millors, on el jove nadador es troba en estos moments gràcies al dur treball de tota la temporada 2006-2007. Els resultats no van deixar de ser bons, encara acusant un poc la pressió d'un Campionat i a pesar de quedar a un sospir de classificar-se per a les millors finals. Segur que en pròximes edicions amb esta ambició i força, tornarem parlar novament d'ell. Enhorabona.

Resultats:

50 m'esquena	30.57 (RK 22)
100 m'esquena	1:05.23 (RK 25)
200 m'estils	2:28.50 (RK 38)
200 m'esquena	2:19.57 (RK 21)

A les imatges:

- Moment de la competició,
- Els incondicionals,
- Miquel i Lucía a unes instal·lacions impressionants,
- Espectacular sortida de Miguel als 50 m.

El Pavelló millora les instal·lacions

text REDACCIÓ

Durant els mesos de juliol i agost el Pavelló Poliesportiu Municipal ha renovat la imatge remodelant part de les seues instal·lacions.

Concretament, s'ha reparat, polit i pintat el parquet de la pista de joc, s'han remodelat els serveis i els vestidors, s'ha fet un canvi de mobiliari en vestidors i serveis i s'ha millorat la zona VIP. A més, també s'ha incrementat la potència de la il·luminació de la pista amb una nova instal·lació elèctrica.

Totes aquestes actuacions contribuiran a millorar les instal·lacions del Pavelló de cara a la nova temporada que comença aviat.

"El coordinador del STEPV en la comarca, Àlvar Anyó, va lamentar la passada setmana que l'inici del curs en el Maestrat s'haja vist marcat per la proliferació d'aules prefabricades"

ve de la p gina anterior

A nivell local cal refer el Francesc Catalán, que acull classes en els seus passadissos, i tindre clar els terrenys on ha d'anar el col·legi virtual. "Es fotut trobar un local al casc urbà si no s'ha planificat adequadament l'urbanisme amb aquest objectiu", afegeix un professional del sector. Al CP Martínez Ródenas sembla que han rebut amb alegria les prefabricades, mentre que les sis aules del virtual "queden ja menudes". El virtual número 4 ha de millorar els seus accessos, i fins i tot créixer, ja que estan augmentant les necessitats i infraestructures que acull, com el menjador, aula d'usos múltiples o pati per educació física. Els instituts no estan millor. El Coromines no s'ha reformat com estava previst. Pareix que l'ajuntament i, especialment Antonio Cuenca, preveu traslladar-se a les aules prefabricades de l'actual Ródenas mentre es refà l'actual centre. La regidora Raquel Durà, segons alguns membres del Consell Escolar "es troba desapareguda i s'ha agafat vacances en el pitjor moment, el que denota la seua preocupació per la problemàtica educativa". Les diferents carències, no obstant, han estat suplides en bona part pel moltíssim esforç de la Brigada Municipal.

Critiques del STEPV, el Bloc i el PSPV

El coordinador del STEPV en la comarca, Àlvar Anyó, va lamentar la passada setmana que l'inici del

curs en el Maestrat s'haja vist marcat per la proliferació d'aules prefabricades en els quatre col·legis virtuals i en els nous de Vinaròs i Benicarló. Anyó va denunciar que l'ampliació de l'assignatura d'anglès no ha anat

parella a un augment en la plantilla, el que impossibilita en alguns centres acomplir els horaris previstos, i que en nombrosos centres no hi haja mestres per a les hores de compensatòria, pensades per els alumnes nouvinguts a la nostra autonomia. Finalment el sindicat majoritari en l'ensenyament va incidir en la precarietat laboral del personal docent "ja que segueixen sent dels pitjors pagats de tot l'estat" mentre s'afavoreix clarament al sector concertat. "És necessari fer tot el possible perquè l'educació pública seguisca sent de qualitat", va indicar.

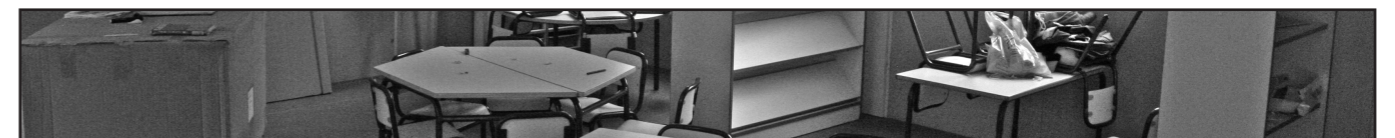
També el PSPV ha denunciat que el conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, manipula les xifres sobre barracots i diga que només n'hi ha 934 barracots en els que estudien 21.000 alumnes, mentre que, segons les dades de CIEGSA, hi ha 1.282 aules prefabricades a les quals

assisteixen 28.000 alumnes. Segons va explicar Adolf Sanmartín "tenim 114 aules per a 81.319 alumnes immigrants, és a dir, 1 aula per cada 713 menors, mentre que altres comunides amb la mateixa llei, disposen de 1 aula per cada 100 a Catalunya i cada 220 a Múrcia".

Guzmán: "La mitjana de les ràtios ens diu que estan trencades"

José Luís Guzmán, bon coneixedor dels problemes del sector educatiu, va eixir per fer la valoració política de l'inici de curs que l'actual regidora d'Educació, Raquel Durà, encara no ha fet. A tenor de les dades facilitades per Guzmán, a Benicarló hi ha 2578 alumnes repartits en 101 aules, el que dona una mitjana d'alumne per aula de 25,78. "El centre que passa de la ratio adequada totalment és la Consolació. Fins i tot hi ha classes en més de 10 i 11 alumnes. Els que millor estan son el Catalán i el Ródenas. El nou centre no ha rebaixat les ràtios d'alumnes i ja està desdoblant amb 129 alumnes", va explicar el cap del Bloc.

Per a Guzmán a aquesta situació s'ha arribat pel tancament del Jaume I i per la falta de previsió, un fet que s'haurà de solucionar en un màxim de tres anys "perquè el PP te hores i cobren els sous per a fer-ho". El daltabaix és tal que els centres no disposen dels logopedes i falten places de compensatòria. "Ni tan sols s'ha cobert la plaça de logopeda de la senyora Durà. Suposem que és perquè no ha demanat la comissió de serveis", va afegir.

ALBIOL " LA VERGONYA DEL BARRAQUISME NO ÉS UNA LLUITA DE XIFRES, SINÓ LA PROVA DE LES MENTIDES ELECTORALS DEL PP"

EU LAMENTA QUE EL PP PRETENGA DONAR AIRES DE NORMALITAT AL CAOS EDUCATIU DE LES COMARQUES DE CASTELLÓ.

La diputada autonòmica d'Esquerra Unida Marina Albiol, ha criticat avui els intents de mostrar "normalitat" per part de la Conselleria d'Educació, respecte a l'inici de curs escolar, aplegant a camuflar els números reals de barracons a les comarques de Castelló.

Albiol ha remarcat que allò preocupant no és que el PP oculte el número real de barracons existents a les nostres comarques, i se li haja de rectificar per part dels sindicats, sinó que inclòs les xifres manipulades per la Conselleria siguin igualment inacceptables "continuem estant una de les demarcacions provincials de tot l'estat amb més barracons, i això demostra, que el PP no ha complert les seues pròpies promeses, dels 277 centres previstos per al 2003, encara en falten a dia d'avui 67, sense comptar amb les noves necessitats reals que han aparegut en tota aquesta dècada, 1 de cada 4 col·legis promesos per al 2003 no s'han construït encara; per tant, tot intent de vendre fum i parlar de realitats, és una nova burla al contribuent

Segons Albiol " si tot els diners que la pròpia Conselleria es gasta en propaganda partidista, o en subvencions a l'educació privada, a destinar els recursos públics per a

centres que no tenen les mateixes obligacions que els públics i què per suposat no són els centres on van la majoria dels fills i filles dels treballadors i treballadores, que van a l'escola pública, segurament el problema del barraquisme estaria eradicat de les nostres comarques".

La parlamentària castellanenca ha anat més enllà i ha recordat que possiblement el PP no busque solucionar el problema per l'enorme interès econòmic que hi ha en joc " possiblement haurien de dir quant cobra anualment l'empresa que lloga les aules prefabricades, i qui hi ha darrere d'ella, donat que anualment estem parlant d'una despesa contínua de milions d'euros que cau en sac trencat; amb tots els diners que du malgastat el PP en empreses afins pel lloguer d'aquests vergonyosos barracons, hagueren pogut construir centenars de nous centres en condicions.

Al mateix temps, Marina Albiol ha remarcat que malauradament no tot el problema del curs escolar es limita al barraquisme " molts del centres públics de les comarques de Castelló, inicien demà el curs escolar amb les mateixes mancances estructurals que venen arrossegant des de fa temps, instal·lacions sense condicions, en mal estat de conservació...etc, mentre, el PP continua aposant pel concert i la subvenció al sector privat"

Castelló, a 6 de setembre de 2007
GABINET DE PREMSA ESQUERRA UNIDA

Ja torna a ser dilluns

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ja torna a ser dilluns. Maleïts dilluns. Aquest dia de la setmana només té tres estats bons: quan cau en festa, quan hom està de vacances i quan arriba la tarde. Tota la resta no compensa. Ni el ceseí. Una de les coses que duu sempre el dilluns al damunt és, per exemple, aquesta que em trobo ara i que podríem definir com un estat d'ànim en permanent estat de crispació no ocasionat directa ni indirectament per l'artilleria pesada de les ones hertzianes dels bisbes ni per la necessitat imperiosa d'Acebes i companyia de mantindre'n la flama fins a les eleccions generals. La següent pregunta és si ara mateix estic en condicions d'escriure alguna cosa sobre el partit que dissabte passat va jugar el meu estimat CD Benicarló davant l'Alcora. Aquest estimat poble, germà en la fe, de gran espiritualitat i accent religiós molt marcat, va tindre el privilegi de gaudir del magnífic joc apuntat la setmana passada pels nostres i es van haver de quedar bocabadats pel virtuosisme dels seus rivals. El resultat final va ser de zero a quatre, cosa que esperem no siga impediment perquè la tradicional i arrelada "trencà de l'hora" que se celebra amb gran fervor el dissabte de Glòria al nostre poble, compte amb la tradicional presència dels grups de bombos i tabals alcorins.

Com anava dient, i segons que m'he assabentat, el partit es va jugar dissabte als voltants de les sis i el resultat hauria pogut ser d'autèntic escàndol perquè les oportunitats van ser múltiples i variades. Poca cosa més tinc a dir, i ara mateix podria acabar aquesta crònica d'un partit que no vaig vore i del qual no sé ni els autors dels gols ni el minuto i resultado. A més a més, una de les meues fonts d'informació

havia desaparegut. M'explico. La temporada passada, quan l'emissora dels bisbes feia la desconnexió de les set de la tarde, al voltant dels tres quarts de vuit el meu amic Vicent Ferrer en feia cinc cèntims de la jornada i alguna cosa podia agafar. Però aquest dilluns, en lloc de la melodiosa veu de Vicent, em vaig trobar una entrevista amb el director de l'hospital comarcal, que va donar pas a un saberut que fa arengues a les vuit de la tarde. Ara ja no sé què faré, perquè a l'altra font d'informació que tinc vaig arribar tard per motius difícilment justificables i comprensibles. Total, que ja estem com sempre, amb el full em blanc i sense idees, així que hauré d'improvisar alguna cosa perquè si no aquesta setmana el tirà no em donarà la meua ració de cacaus i regalícia de bastó.

Aquesta setmana ja comença a fer goig vore la classificació, on els nostres ocupen el quart lloc i esperem que no tiren més avall. Suposo que encara és massa d'hora per a fixar els notes rivals més directes per a les fites marcades, però ja es voran. Tot i els petits defectes, tinc la sensació que la direcció de l'equip està en bones mans. El tàndem format per Cornago i Pérez Ollo funciona molt bé, amb un altre estil que no és ni millor ni pitjor,

sinó diferent. No hi ha crits, no hi ha tanta tensió. Les paraules tenen un tamany més adequat a la realitat. Dona la sensació d'haver un equip prou acoblat, sense protagonismes ni tensions al vestidor i amb les idees molt clares per part de tots. Ja vorem com anirà la cosa, però em sembla que pinta prou bé i que aquest any ens ho passarem bé. Tot això posat amb agulles, perquè tothom sap que les prediccions que es fan en aquesta secció són pròpies de *Cal·lo Hesú* i su planeta *Raticulín*.

Però hi ha una cosa que em té modestament preocupat i que miraré d'esbrinar per a la propera setmana. Em pregunto què passa amb el director esportiu, l'amic Paco Estaller, que no vaig vore el primer partit, no em sembla que va anar dilluns passat a la tele. Algú m'ha dit que per motius laborals, no pot dedicar-li tant de temps al CDB, i que és eixe i no un altre, el motiu de la seua aparent desvinculació. Vull suposar que aquest és el motiu i no un altre, perquè és un xicot que s'ha deixat moltes hores amb el seu equip.

El proper diumenge rebem la visita del Benlloc, equip que no ha tingut un inici de temporada tan bo com el nostre, i esperem que seguisca en la mateixa línia.

Com que arran del resultat obtingut m'ha canviat l'ànim, aquesta setmana vull acabar amb una altra cançó que potser reflecteix el meu actual estat d'ànim esportiu, deixa constància de la meua inestabilitat emocional, i un homenatge a l'emissora que m'ha deiat tirat. "De coloreeees, de colores se visten los campos en la primaveraaaa. De coloreeees de colores son los pajaritos que vienen de afueraaaa". A vore si són xulos de posar una imatge a aquesta cançó.

QUADERN D'ESTIU/5: ÚLTIMA PÀGINA

Fronteres

text JOAN HERAS

El pas de les hores i dels dies ens aboca a omplir la darrera pàgina d'aquest quadern d'estiu. El setembre avança i, amb ell, el retorn a la normalitat de les coses fa que l'estiu —en realitat hauríem de dir les vacances— sigui ben aviat un record que es fa terriblement llunyà. Ara, però, abans que aquesta quotidianitat es faci implacable, és bo repassar allò que aquest estiu ens ha deixat. Podríem, per exemple, si volem ser metòdics, recuperar els bons propòsits que ens vam plantejar quan les vacances es començaven a olorar de ben a prop i analitzar una mica el seu grau de compliment. La meravellosa diversitat de la condició humana —tants caps, tants barrets— ens permetria analitzar una varietat immensa de propòsits (des dels més essencials com ser feliç fins als més concrets com arreglar una mica la casa i anar a passejar cada matí per la platja quan el sol encara no pica fort, passant pels de mitjà abast com desconnectar de la feina o anar a conèixer llocs nous) i la variabilitat de graus de satisfacció del seu acompliment. Que cadascú, si ho vol, faci balanç.

Sens dubte un dels perills quasi inevitables del retorn a la feina és, més enllà de la topada amb la realitat en totes les seves formes i conseqüències, el marejador passeig pel món de la mà dels viatges dels companys i, de vegades, amb l'obligatorietat de repassar fotografies i videos de tota mena. Al marge d'aquest ritual de tornada, cadascú pot anar resseguint els rastres precisos o difosos que l'estiu ha deixat amb fermesa en algun lloc de la nostra biografia. Aquests rastres poden tenir gust d'uns paisatges naturals o urbans que s'hauran guanyat un lloc de privilegi en el nostre decorat vital: el color blavíssim de l'aigua de les costes d'una illa que parla de la Mediterrània en el seu esclat d'oliveres i de sol; la tortuositat d'uns camins que s'enfilen muntanyes amunt a la recerca d'una quietud acollidora i d'unes llenques de neu que encara resisteixen l'augment lent de les temperatures; una cançó que plora un acordió just als peus del Sagrat Cor parisenc i que s'escampa per uns carrers que parlen d'artistes famosos que

han canviat les nostres vides; la nena que juga mentre els pares conversen tranquil·lament amb uns coneguts acabats de trobar per casualitat i que parla amb la seva versió del català de l'Alguer; el Sol que rellisca lentament per l'horitzó d'una mar que se'ns fa difícil de comprendre limitada. Aquest regust d'estiu també es pot recordar en personatges que els hem conegut o hem retrobat en els llibres o les pel·lícules i que ens han fet viure amb ells batecs de vida: Ricardo Reis compartint amb el seu creador i amic Fernando Pessoa els últims dies de la seva vida pels carrers del Chiado de Lisboa, resseguir la geografia social de Prats de Molló de la mà de Bernardette Boher que l'excel·lent *El dia de l'ós* de Joan-Lluís Lluís ens presenta amb magistralitat i cruïsa o els tristos destins de les vídues a l'Índia que ens expliquen de manera excel·lent i tendra a *Agua*. També podem resseguir el regust que ens deixa l'estiu en les llargues converses amb amics que s'endinsen nit enllà sense pressa, amb la voluntat de deixar de costat la tirania del despertador i deixant que allò compartit vagi teixint noves experiències. I encara aquest regust que ens deixa l'estiu pot sentir-se en les hores lentes dels capvespres o en el batec de ciutats convulses, en les eternes hores mortes en estacions i aeroports, en aquella persona que vam conèixer fugaçment i que molt probablement només en tindrem aquest record que s'anirà esvaint lentament, un plat que incorporarem en els nostres dinars o sopars de dia de festa, unes músiques que ja omplen casa nostra, la calor aclaparadora que semblava impossible, el retrobament amb les coses i les persones de cada estiu, la lluna plena mirant amb sorpresa i certa indignació un esplendorós castell de focs que envaeix el seu domini, unes migdiades memorables, els imprecisos desigs que no han sabut deixar de ser desigs.

Ara és un bon moment per a resseguir i fixar retalls de vida d'allò viscut en aquests dies de calor i de descans que ja s'han escolat. Fem balanç, resseguim dies i llocs i, per què no, pensem en noves possibilitats que el futur ens permetrà de construir. Potser aquesta és la manera menys trista d'acabar un quadern d'estiu.

ENREDRANT

La regidora Iruretagoyena pensa que l'estat d'algunes platges benicarlandes és un desastre total. Després d'una passejada exploratòria per la costa nord benicarlanda, la regidora Iruretagoyena (uf!), s'endugué una pessima imatge. Brutícia, gossos deslligats, dutxes espatllades i aigües tèrboles, l'impressionaren tant que denuncià públicament la deixadesa dels governs anteriors. Perdó, la del govern anterior. Especialment dura fou amb la crítica a l'ex-regidora socialista de Turisme, que va rebre acusacions i qualificatius diversos de la regidora Iruretagoyena (uf!). Tanmateix, lamentà les mancances de seguretat existents a la Mar Xica i prometé l'aplicació de mesures. D'això quasi fa dos mesos.

Avui, set de setembre, la situació de la Mar Xica no ha canviat res respecte al dia de l'enèrgica roda de premsa. Tot segueix igual. O pitjor, perquè la Creu Roja ha finalitzat els serveis amb l'agost i els banyistes tardans quedem amb el cul a l'aire un any més. Les declaracions irades de juliol s'han esvaït amb la tristor de setembre i les urgents actuacions esperaran altres moments gloriosos. En definitiva, fum venut en la maniobra de distracció. Altre enredrallengües en la cerimònia de la confusió del govern de Benicarló. La regidora Iruretagoyena ens vol iruretagoyenitzar, el desiruretagoyenitzador que ens desiruretagoyenitze, bon desiruretagoyenitzador serà. Ufffff!!!!

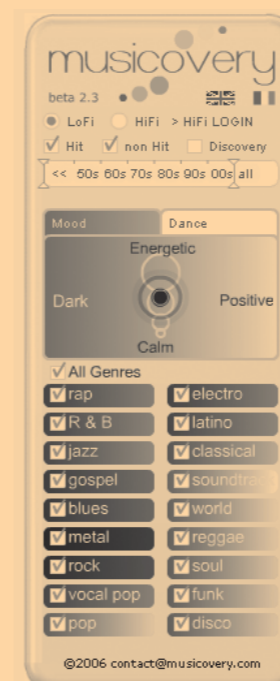
TOLITO

FILANT LA XARXA

<http://musicoverly.com>

Eina on-line per escoltar música molt ben pensada. Pots triar si vols escoltar música més o menys "marxosa" i també més o menys alegre. També pots triar l'estil o l'època. La qualitat d'àudio és similar a la ràdio. Per a qualitat CD s'ha de pagar.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

EL JOC DE LA POLÍTICA

Els polítics que ens (des)governen —com en una partida de "mus"— juguen més "copes". Clar, vistos els bons rèdits electoral(iste)s que han obtingut el Sr. Camps i la seua colla, en relació als events magnificats i de pura propaganda —la vinguda del Papa, l'*America's cup* i ara els preparatius de la fórmula 1—, els "populars" insisteixen en obsequiar als valencians en más de lo mismo. Així que es dona per fet la repetició de la propera edició de la "Copa", en les negociacions que es mantenen amb l'ACM —*America's Cup Management*— No importa que ens coste un ou —i part de l'altre— als contribuents i que supose un nou "atracament" a les ja esquilmades arques públiques: condicions econòmiques draconianes, noves infraestructures portuàries *ad hoc*, explotació comercial de les instal·lacions i drets de retransmissió televisiva milionaris. Tot es dona per ben empleat per perpetuar la drete en el poder, *sine die*.

És el joc de la política.

Marc Antoni Adell

PUBLICITAT: 964 47 56 98

PERFIL DE L'ALBERT

text JOSEP IGUAL

Sabates esportives. Carcassa prima i llarga. Jersei obert, camisa de quadres. Ulleres de professor en un rostre angulós, de galtes xuclades. Gest abstret. L'èxit no l'ha emparrat gens. Ha vingut a fer un "bolo" ebrenca a una biblioteca que fa l'esforç de no ser només un dipòsit de llibres. Un club de lectura li farà preguntes sobre "La pell freda". Em demana si li preguntaré alguna cosa. Li dic que no sóc del club de lectors. A més, jo voldria parlar més aviat de "Pandora al Congo", encara més ambiciosa que la brillant història dels "granotots", tal com ell mateix ha batejat les criatures amfíbies que apareixen al relat.

Li faig memòria que va guanyar el premi de contes Alambor de fa anys. Se'n recorda vagament. Li demano si farà algun llibre de relats breus en el futur. Si el seu laboratori preveu l'aplec de contes. Respon que no ho sap.

Li faig memòria que va guanyar el premi de contes Alambor de fa anys. Se'n recorda vagament. Li demano si farà algun llibre de relats breus en el futur. Si el seu laboratori preveu l'aplec de contes. Respon que no ho sap. Però el gest facial el contradia. Aquell increïble home-bala que s'adjudicà l'Alambor de fa anys, fa pensar en l'excel·lent cop de canell del barceloní amb el relat curt. Com tots, està agraït als premis esforçats d'entitats civils i ajuntaments, que sovint ajuden a completar l'economia fluctuant dels escriptors en llengües moribundes.

Fa la feina de predicar amb una senzillesa càlida que captiva la concurrència. L'Albert Sánchez Piñol té una concepció diguem-ne "cientifista" de la literatura. Quan acaba de signar exemplars conversem, amb certa amable discrepància, sobre la concepció més "anglo" –que és la que practica ell- i la visió més "afrancesada". Tot és molt relatiu, esclar. Caldria matisar molt. Però llavors no hi hauria discussió possible. S'afegeix l'Andreu Carranza a la improvisada rotllana dialèctica. Quan la xerrameca decau una mica, llenço una bomba de mà conceptual i els hi dic a tots dos que ja no crec en la novel·la, i li recomano a l'Albert que faci més assaigs com els dels sinistres dictadors africans, que és possible que aqueixos papers aguanten, a la

llarga, més que les ficcions totals. Però, en realitat, ni a ells ni a mi ens amoïna gens el que perdurà o no. Davant l'enorme desprestigi de la literatura en general i l'agonia de la nostra, és possible que res no sia comprensible per a les buïdors del futur.

Veient-lo marxar, em fa la sensació de que d'alguna manera el narrador i antropòleg és un producte molt del barri de Gràcia. L'Andreu, que m'explica més secrets gaudinians, i un servidor, seguim la xerrameca per la *nit* acollidora de les vores de riu. No ens ataca cap granotot. Però sí algun mosquit.

Quadern Ondulant

Convivint a Benicarló

S'ha presentat als locals d'AMICS (Agència de Mediació per a la Integració i la Convivència Social) el projecte "Convivint a Benicarló", elaborat per l'Ajuntament mitjançant un conveni amb la Creu Roja i cofinançat pel Ministeri de Treball i Assumptes Socials. Es tracta d'un projecte que pretén afavorir als nousvinguts l'accés als recursos, la seua participació social i ciutadana i la convivència intercultural.

De moment, el projecte s'ha presentat als tècnics socials, culturals, sanitaris i educatius de la ciutat (personal del Centre de Salut, directors d'escoles i instituts, servei pedagògic escolar, tècnics municipals de serveis socials, cultura i participació ciutadana, etc.), que són qui més directament treballen amb els nousvinguts. Un dels objectius d'aquest projecte, a banda de fomentar la integració a la població immigrant, és elaborar una guia d'acollida que servirà tant de suport als tècnics que treballen directament amb els nousvinguts com als que acaben d'arribar.

El projecte s'anirà desenvolupant durant els mesos de setembre, octubre, novembre i desembre i culminarà amb la presentació de la guia. Algunes de les propostes pràctiques d'aquest projecte seran, per exemple, elaborar i divulgar material informatiu de tot tipus, realitzar tallers, assessorament legal i de temes sanitaris, serveis d'interprets, connexió entre immigrants i entitats cíviques, etc.

Peníscola, 10 de Setembre de 2.007

El dia d'avui ho he passat ingressat en l'Hospital Comarcal de Vinarós, per un cólic de ronyó, finalment a les 21,30 aproximadament m'han donat l'alta i he regressat a Peníscola, després de sopar, m'he ficat al llit escoltant la cadena SER, que a les 23,55 han donat la lamentable i luctuosa notícia de la defunció de D. MARCELINO DOMINGO FIBLA, al que vaig tenir el plaer de conèixer mentre treballava en el taller de motos de D. Vicente Coll Fresquet, del taller de les quals era Client amb la seva motocicleta Bultaco. Gran persona d'estupenda moralitat.

Després vam coincidir novament quan vaig ser Secretari del C.D. Benicarló, entitat a la qual li tenia molta estima per aquell temps i a pesar que l'era bastant major que jo, sempre li vaig tenir molta bona consideració, pel que seguidament després de la

mort sobreenvidada, he volgut testimoniar a tots les seves familiars la meua més sentit condol, per tan fatal desenllaç, sempre desagradable i lamentable, esperant els consoli l'haver tingut en la seva família a un ésser molt estimat i benvolgut per tot Benicarló.

Del seu fill l'actual alcalde de Benicarló, no li conec personalment, però últimament em van arribar notícies que és una gran persona, el que no dubti ni un moment havent conegut al seu pare.

Rebin tota la Família el més sentit pesar i l'afflicció, per la perduda de ser tan benvolgut i com cristians, espero els quedarà el consol que Déu l'hi ha dut per a tenir-li al seu costat, per la seva demostrada bondat.

Cordialment

Jorge C. Querol Anglés

AGENDA

Exposició Biennal de Pintura Ciutat de Benicarló (fins al dia 16). Exposició d'obres de Román Doménech, guanyador del XXXV Certamen de Pintura Ciutat de Benicarló. Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

Exposició "Ràdios Antiques", de Martín García Cruces (fins al dia 16). Lògia del Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

Exposició de fotografies "Proporcions Arquitectòniques" de Joaquim Bérchez (fins al 28 d'octubre). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe. Produïx: Consorci de Museus.

Del dimarts 11 al dijous 13

Concert per a escolars (de 08.00 a 13.00 h). Auditori. Organitza: Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Dissabte 15

16.30 h Concurs de Pesca. Selecto - Varis. (fins a les 19.30 h). Socis infantil - Juvenil. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca Esportiva El Mero.

18.00 h Art al carrer (fins a les 23.00 h). Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Associació Benicarló Art.

Diumenge 16

10.00h IX Trobada de Puntaires (fins a les 14.00 h). Carrers Major, Sant Joaquim i Sant Joan. Mostra de treballs a l'antiga biblioteca, pl. de Sant Joan. Organitza: Puntaires del Baix Maestrat

Dimecres 19

Punt d'informació, amb motiu del Dia Mundial del Alzheimer. Zona per a vianants al voltant del mercat. Organitza: Associació AFA Baix Maestrat.

Dissabte 22

18.00 h Rendez-vous 2007. Concert de música electrònica homenatge a Jean Michel Jarre. X Rencontre de Fans. Auditori. Organitza: Club de Fans de Jean M. Jarre.

Diumenge 23

07.00 h Concurs de Pesca. Selecto - Varis. (fins a les 12.00 h). Dia del Soci Sèniors. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca Esportiva El Mero.

Xavi Redón a la Ginkgo Bonsai Award

L'artista i professional de bonsái de Benicarló Xavier Redón, al costat del seu company Enrique Bayarri, se'n van amb el seu bonsái estrella, una pyracantha, al millor concurs europeu de bonsái, la Ginkgo Bonsai Award, a Gant, Bèlgica. Com recordeu, es van classificar per Espanya en el vuitè lloc, entre una selecció de més de 2000 bonsáis de tot l'estat, (es classificaven 15 per país) en la selecció que va tenir lloc ara fa un any en el museu de bonsái d'Alcobendas, on es troba la col·lecció de bonsáis de l'expresident del govern D. Felipe González. Xavier Redón i Enrique Bayarri, no viatgen sols, els acompanyen un grup de 24 persones entre afeccionats i simpatitzants.

CÀNCER A BENICARLÓ, LLEGENDA URBANA?

A Benicarló, es creu que el nombre de càncers que hi ha és superior al de poblacions veïnes. En reiterades ocasions s'ha demanat a l'ajustament que aclarís la situació i posés remei. Directa o indirectament, es responsabilitza les grans empreses químiques. Les autoritats sanitàries han refusat el fet. Però, la creença, la llegenda urbana, es manté. Recentment, el Centre Nacional d'Epidemiologia (Ministeri de Sanitat i Consum) publicà l'Atlas Municipal de Mortalitat per Càncer a Espanya 1989-1998 (AMMCE). Donarem a conèixer les dades de Benicarló i reflexionarem sobre la formació i manteniment d'aquestes llegendes urbanes.

El càncer consisteix en l'alteració morfològica i funcional, i proliferació descontrolada de les cèl·lules que envaeixen i destrueixen les parts sanes de l'organisme. Les cèl·lules d'un embrió es reproduïxen sense parar i, quan s'especialitzen formant els diversos teixits com el nerviós o epitelial, redueixen la capacitat divisòria i es coordinen amb la resta de les cèl·lules químicament amb els factors de creixement. Les cèl·lules canceroses recuperarien així característiques embrionàries per canvis de certs gens, mutacions, que regulen el creixement cel·lular (oncogens). Les mutacions poden produir-les per causes ambientals: substàncies, radiacions o virus.

No sabem cert quan es construï la creença sobre l'alt nombre de càncers al poble. Benicarló ha tingut grans indústries químiques des de principis del segle XX. En diverses ocasions, la premsa local s'ha fet ressò d'aquesta convicció popular. La Conselleria de Sanitat ha constatat, reiteradament, als seus estudis epidemiològics que no hi ha cap base real. L'elaboració d'una ecoauditoria del municipi fa uns anys posà de manifest la preocupació dels ciutadans pels olors i contaminació atmosfèrica d'origen industrial. El govern PSOE-Bloc demanà a la Conselleria de Medi Ambient un estudi dels contaminants gasosos principals - diòxid de sofre, pols, monòxid de carboni ... - i a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) els dels olors produïts pels compostos orgànics volàtils (COV). Les dades de la Conselleria reflectiren un nivell baix de contaminants gasosos principals. De COV, la Politècnica en detectà 49, alguns d'ells tòxics però tots per sota dels nivells marcats per la legislació estatal encara que molts per sobre dels nivells exigits internacionalment. Aquesta circumstància ha seguit remarcada als mitjans locals, i, pesem, pot haver reforçat la llegenda.

L'AMMCE té per objectiu mostrar les diferències geogràfiques o pautes en la distribució dels principals tipus de càncers (21 tipus) pel període 1989 -1998. Per a cada municipi es calculen els casos de morts esperats en funció de la seva població i la taxa de mortalitat produïda pel conjunt de l'esta. Després la Raó Estandaritzada de Mortalitat (REM): la divisió entre els casos reals i els casos esperats. Si dos municipis tenen unes REM de 0,5 i 1,5 respectivament per a un determinat tipus de càncer, un

ciudadà del segon tindria el triple de probabilitat de sofrir-lo que un altre del primer. Si la REM és d'1, la probabilitat d'un municipi per un tipus de càncer coincideix amb la mitjana estatal. L'estudi posa de manifest certes aglomeracions de càncers de pulmó a Huelva, Astúries o Catalunya, possiblement per la contaminació industrial, o de càncer d'estómac a Castella-Lleó per una dieta pobra en verdures.

Si ens fixem en les dades de Benicarló, comprovem que per a 19 tipus de càncer la REM és inferior a 1. Tan sols en dos casos, el d'úter i el de tiroïdes tenen una REM igual a 1.05, valors poc significatiu des d'un punt de vista estadístic. El d'úter és causat pel virus del papil·loma humà, afavorit pel nombre de relacions sexuals, més freqüents als municipis costaners i turístics. Es poden consultar les dades a www.isciii.es/jsps/centros/epidemiologia/novedades.jsp.

No sabem cert quan es construï la creença sobre l'alt nombre de càncers al poble. Benicarló ha tingut grans indústries químiques des de principis del segle XX.

No confiem en que aquestes dades desmunten la llegenda del càncer a Benicarló. La popularització de l'ecologisme ha creat una sèrie de creences com que les indústries són dolentes per se i que posen en perill la nostra salut. Aquesta afirmació sovint és certa però no es pot fer una generalització absoluta, cal que les dades ho recolzen. Sovint, quan recollim informació no ho fem des d'un punt de vista estadístic: només ens fixem o recordem dels casos de càncer que coneixem però no ho relacionem en tota la població que no pateix la malaltia.

Però la veritable història negra del càncer a Benicarló fou la protagonitzada pel doctor Amat. Aquest metge saragossà obrí una clínica a l'avinguda Papa Luna l'any 1984 on tractà centenars de malalts desesperançats amb amatrisan, un compost d'efecte curatiu nul, format per urea i sèrum fisiològic. Amat guanyava uns 120 milions de pessetes anuals. El Ministeri de Sanitat prohibí l'amatrisan en 1984. A finals dels vuitanta començaren les crítiques als mitjans de comunicació entre elles les del diari benicarló El Ventilador de Papel. La clínica es clausurà l'any 1990 i Amat marxà a Bilbao i després a Saragossa on seguí enganyant a la gent. L'any 2000, l'Audiència Provincial de Castelló condemna Amat a 14 anys de presó per estafa; el Tribunal Suprem reduí la pena a 11 anys. A 2003 ingressà al penal de Zuera (Saragossa).

La por, el desconeixement i la desesperació són males conselleres.

Pere Bausà

“DE BENICARLÓ A CASTELLÓ, CHIM PUM TRALARÁ” El fanzine “la Filoxera” present al “Big Twin de Castelló”

text i fotos LA FILOXERA

El recentment creat “Hot Braves” (Motor Club) del fanzine “la Filoxera” de Benicarló va estar present aquest passat cap de setmana en la Concentració “Big Twin” de la capital de la Plana.

El viatge, tallat per la meitat a causa dels horaris laborals dels benicarlandos, va començar el divendres dia set a la tarda, donant un bon repàs a tota la Pineda del Grau, convertida en aquests dies en bressol de més de deu mil persones que van acudir a la major cita de Harley Davidson d'Espanya. Els contactes no es van fer esperar, i és que la Filoxera és ben rebuda allà on va gràcies a la seva filosofia de crear amistats. Els primers en presentar-se van ser el grup musical “Los Dalton”, que van oferir un Rock and Roll de gran qualitat als presents per a escalfar motors cap a la nit, que es presentava moguda ja que al costat d'altre concert de “Descarriados” i el striptease, venia l'actuació del mític “Sherpa”, el baixista i compositor famós per haver militat en la dècada dels vuitanta en el grup de rock dur “Barón Rojo” i que va posar la carn de gallina als del “Hot Braves”, no només amb les cançons del seu nou disc “El Rock me mata”, sinó amb “El barón vuela sobre Inglaterra” i altres de la mateixa edat.

Ja el diumenge al matí, els fanziners van repetir amb les botifarres de Xirivella que de bon gust van acabar en els estómacs dels moteros que, des de fa vint-i-quatre anys, arriben de totes parts d'Espanya i de l'estranger per a assaborir més que sang amb ceba, més que concerts d'autèntic rock... el sabor de l'autèntica Harley Davidson.

També destaquem que el President del “Hot Braves” Pedro “Harley” és el primer propietari del model “Fat Bob” de tota la Comunitat Valenciana.

Mukti Shakya ja disposa de web pròpia

El music nepalí afincat a Benicarló, Mukti Shakya, ha posat en marxa a la xarxa un full web amb la història del grup, algunes cançons i moltes imatges dels concerts de Mukti&Revival. A www.muktiandrevival.pccc.cat els seus seguidors de tot el món podran veure alguns instants de la història d'aquest conjunt, la biografia, notícies, vídeos i discografia. La web ha comptat amb la col·laboració d'un altre benicarlando, Tonyo Fibla, especialitzat en el disseny de pàgines web de rock. La web també reproduïx una entrevista feta a la Namaste Radio, la web de la comunitat nepalí i inclou algunes de les actuacions fetes pel Maestrat i l'estat espanyol amb els seus particulars Revivals locals, com és el grup MfM (Mukti, Ñoño i Miralles).

més tafaners...

cole, anem massa estorats i estem una mica espessos) del 30% de terrenys de la UA-19 per a vivendes de protecció oficial (VPO). Sota l'amenaça que els promotors d'aquesta unitat d'actuació els portarien als tribunals sinó canviaven aquesta tipologia, el faraó Kuen-Ka, ha fet marxa enrera, i ha deixat obert el pas de les aigües turbulentes, per a quan altres promotors, d'altres zones, demanen el mateix. Un ajuntament, representat per aquesta deïtat suprema, amb peus de fang, que estarà a expenses del que els especuladors li exigiran. Malament rai.

L'EFECTE JO-JO

I parlant del rei de Roma, aquest home és, simplement únic, irreplicable, incombustible. Entre les repeticions del “Jo”, en tots el seus discursos, “jo he fet ...”, “Jo he dit ...”, “Jo penso ...”, “Jo ...”, i els adverbis acabats en -mente, “porque ciertamente”, “evidentemente es ...” o “consecuentemente con ...”, sembla que té una mena de crossa o tic lingüístic que es reproduïx sense parar cada vegada que obre la boca. Els tafaners estem preocupats per si ho podrà assumir tot en aquest ajuntament. I és que, si un dia no està, se'n va de creuer, de picos pardos, de veste'n tu a saber que ..., l'ajuntament és quedarà coix! I us imagineu un ajuntament coix? Vos imagineu Marcelino amb dos crosses? Quin patiment!

QUI LA DEIXA FER, QUE LA PAGUE

Ja vau veure com van deixar les baranes de l'avinguda

Marqués de Benicarló, fetes una merda. Parlant clar i ras. Ací sembla que el mobiliari públic serveix ... per carregar-se'l. A veure si ja comencem a demanar responsabilitats als polítics de torn que no fan be la seua feina, perquè sinó, al final, qui ho acaba pagant és, com

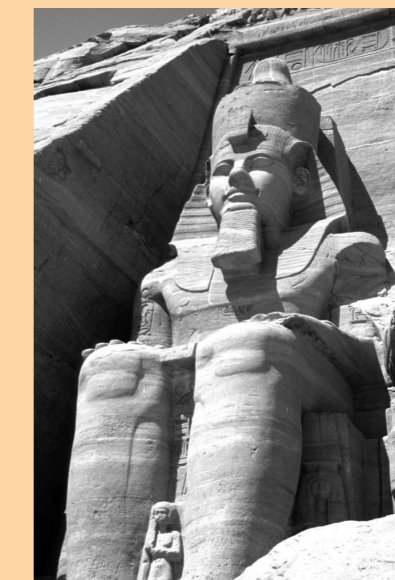
d'Àfrica cap al número 4, l'ha descongestionat. Ara ja es parla d'un canvi de concepció religiosa en els nostres nous col·legis públics, entre musulmana i ortodoxa. I és que els temps estan canviant!

EL “MON” DELS BOUS

A qui us penseu que un tafaner es va trobar als bous de carrer a Sogorb? Si senyor al nostre inefable Mundo. Aquest home està a tot arreu, i més si hi ha sarao fester. Suposem que devia estar fent una paradeta del seu trajecte de control a la central nuclear de Cofrents. I és que tots tenen dret a fer una aturadeta, programada, per recarregar-se les piles, com les mateixes centrals, durant la seua vida útil, no?

ENCANTADA

En una passejada de les seues, un tafaner avispat, com la resta, se n'ha adonat que a l'auditori hi ha un cartell de obres de teatre per a la primavera del 2007. Estem a setembre i encara no l'han canviat. Què passa, que la regidoria de cultura d'aquest nou consistori encara no s'ha assabentat que estem quasi a la tardor? A veure si el canvien ja!!

sempre, els ciutadà amb els seus impostos. I ja n'hi ha prou d'incompetència!

EL N° 4

Fa un temps la gent ja comentava que l'escola del Rodenas s'havia convertit en l'ONU. Sembla, que enguany han canviat una mica les coses i amb l'espantà de molt de l'alumnat de l'est i del nord

laveubenicarlo@terra.es

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

POLICIA D'ANADA I TORNADA

Mireu que n'estem escoltant, últimament, d'històries de municipals. A fe que el seu regidor en cap no s'esperava tanta popularitat del seus homes i és que, amb tants com han entrat, semblava que s'havien de menjar el món, millor dit, Benicarló. Ara resulta que d'això res de res i, uns divuit que en van arribar novets de trinca i ... ara sembla que un bon grapat se'n van. Els formem, ens costa diners a l'ajuntament (o siga a les nostres butxaques), i ... se'n van a buscar llocs millors. Qui de casa fuig a casa torna, però no a la nostra.

MÉS DE POLICIES

El homes de p... han abaixat la guàrdia. Bé, almenys això és el que aparenta pel cas que els hi fan quan abandonen les zones de vianants (bé, no totes,

perquè hi ha algunes per les que no apareixen ni per casualitat, Sant Sebastià, Convent ...), així els cotxes tornen a aparcar allà on els hi ve en gana. Es pensen que per ficar quatre tanques, mal ficades, la gent ja en te prou? Doncs no, perquè aquest cap de setmana estaven pel terra. I menys mal que la gent, cívica (la incívica ja les va tirar al terra), les va alçar. I ara que tornaren a estar com abans, en personal, encara ho tenim més clar. Menys propaganda i més funcionalitat!

VEHICLE MAL APARCAT

Un senyor cotxe (pel cotxe, no pel conductor), d'un conegut

restaurador benicarlano, (que fa moltes bodes i que deu pensar que el carrer és el seu cortijo particular), en el mateix dia el vam veure aparcat, MALAMENT, en tres cantonades diferents. En una d'elles, damunt la vorera, prenent un tentenpie (que diria ell mateix, perquè l'aperitiu és en valencià i li fa vergonya, la paraula, no el mam), en una de les tauletes que hi havia al carrer i en animada conversa. I és que aquest home sembla tindre dret de pas allà on va, perquè el pas (disculpeu la redundància), d'un vehicle de la policia ni el va immutar. Com tampoc als mateixos del vehicle, que van passar (altra redundància), de tot. I és que hi ha classes ... i classes.

ALTRA ROTONTETA

Això de les rotontes són com els bolets, es reproduïxen per tot arreu. Ara en tenim una, en projecte, al costadet de l'entrada del nou col·legi Rodenas i la piscina municipal. Els tafaners hem copsat l'opinió de la gent i ... n'hi ha per a tots els gustos. Això sí, tots comenten un parell de coses, la primera, que és molt menudeta (i normalment han de ser grans perquè siguen ben funcionals), i la segona, que si un cotxe s'atura entre ella i el col·legi ja no passa ningú. Així que estem per veure resultats!

PELOTAÇO URBANÍSTIC

Així és com ha definit l'oposició benicarlana la re-qualificació o re-reinformació (per allò de tindre dos informes públics, completament contradictoris), de la ja desapareguda desaparició (disculpeu les redundàncies però, amb això de l'entree al

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Encara que no s'ho crega, senyora, jo també tinc vacances. De fet, ara mateix estic escrivint això amb un portàtil que m'ha deixat un cosí mentre em conreo el cos ací a les espectaculars instal·lacions de Caldea, del bonic principat d'Andorra la Vella. Ja se sap que quan un surt de casa s'emporta allò que considera imprescindible: les mudes de roba interior, el necessari, quatre perres i un llistat inacabable de comandes d'amics, parents i coneguts (formatges, ràdios, toblersones, colònies, sucre, llet en pols i un vastíssim etcètera). Ho dic perquè, naturalment, no està entre tot això cap exemplar de La Veu de Benicarló. No s'ho agarre a mal, no sóc d'aqueixos que quan se'n van a l'estranger s'enduen la seua publicació favorita i es fan un retrato amb un exemplar (com els segrestats, perquè vegem que encara són vius). Si la seua revista fóra una cosa de més prestancia i enjudia potser m'ho haguera pensat, perquè l'he d'enganyar. El cas és aqueix, que amb els dallonses a remulla tractaré de recordar-me'n d'alguna cosa de l'emblemàtic número 600.

Per exemple, encara estic fortament impressionat pel còmic extra amb què ens va obsequiar Xavier Burriel. Magnífic, senzillament magnífic. La gent que no es compra aquesta revista s'ho perd. I també m'han agradat les caricatures dels tres alcaldes amb aqueixa mosca, vostés, voltant-los pel nas. Aquestes vinyetes em van dur a una profunda reflexió: tan segurs estan de tindre -encara que siga una miqueta només- alguna capacitat de fer empudegar aquest personal d'ampla

esquena? No, no, que em sembla molt bé que tinguen l'autoestima ben amunt.

També -quin gustet aquestes bombolles, mare-, em ve al pensament l'article de Pere Bausà sobre els talponets. Quina gràcia, m'imagino l'escena que descriu amb els ecologistes llençant muranys d'aqueixos des dels avions. Mire que són animals. Al final, com sempre, es demostra que la naturalesa no fa més que tornar-se de les agressions que continuament sofreix.

Ah, sí, i la fotografia de l'inclit senyor Cuenca explicant que qui vulga habitatges de protecció oficial que se'n vaja a viure a un altre poble que ací no estem per gaites, o una cosa així, veritat? Em sona que a la instantània, parlo de memòria mentre canvio d'espai i consento que se m'aïregen les parts del cos que porten massa estona a l'aigua, davant té un culetinet de cervesa perquè la roda de premsa, comprenc jo, devia ser després del sopar amb tots els reporters locals. Trobo, no ho sé, que haguera estat millor parlar amb la panxa buida i s'hagueren estalviat l'escena del got de San Miguel. Una tonteria, ja veu.

Què més? A sí, sí. Robespierre dedica la seua guillotina al regidor de Policia. Sensacional, sí, ja me'n recordo, la il·lustració amb una reproducció del cartell de la pel·lícula Loca academia de policia. Res a afegir. Només que, per favor, si això ho llig algú que pot parlar amb el senyor Soriano que li diga que no envie més municipals a "regular" el trànsit de la rotonda que hi ha a l'encreuament de Pius XII, Jacinto Benavente (quin parell aquests també), el carrer Peníscola i el passeig Marítim; es munta un sidral considerable, el personal no pot obeir les ordres dels agents

(vaig veure en persona com un senyor que venia per dalt se'n va haver d'anar fins l'avinguda leclia per poder presentar-se al centre de salut) i Déu vulga que no passe cap desgràcia, li ho dic de veritat.

Ja torno a estar submergit del melic cap avall. Acabaré amb alguna nota crítica. No s'ho agarre a mal, ni vosté ni ningú. Però què fan unes notícies de pobles del costat (la foto del llangostí de ferro!) o més enllà en un setmanari d'informació local? Algú em podrà dir que el poble no dona per a més, però jo crec que la secció d'esports aquesta setmana haguera pogut ser una miqueta més extensa si s'haguera ampliat la informació sobre la supercopa de futbol sala, per exemple. No li dic que envien els del futbol per parlar-ne perquè aqueixos si van ho socarren en dos dies, però tal vegada tant Gregorio Segarra com José Vicente Ferrer tenien alguna cosa dita al respecte.

Ara, ara, ara sí que acabo. Estic molt d'acord amb la panissola que li han donat al regidor d'obres i serveis. Algú em va comentar que l'any passat tampoc no es va posar cap protecció a les tanques del port (jo crec que sí); però no va passar res i enguany sí. De qui és la culpa?, de la gent? Mire, senyora Garcia, això de la gent és una entelèquia. Ens hem d'acostumar que el personal assumisca responsabilitats, als nostres regidors se'ls paga per això. Dic jo, no?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Haguera estat meravellós que un número tan bonic i redó com el 600 haguera aparegut sense massa faltes d'ortografia. I no, no m'he quedat enrampat i encara estic a l'aigua.

De la Barraca als ... barracons

Barraca: diguem d'aquella antiga construcció benicarlanda que servia per emmagatzemar i fer la subhasta del peix. Doncs, com aquella antiga barraca del peix, tot i salvant el seu valor visual i arquitectònic, pel que representava, l'alumnat benicarlando s'ha convertit en eixe peix que va omplint caixa rera caixa esperant la seu subhasta fins que trobe un lloc millor per poder col·locar-se.

Que el sistema educatiu benicarlando està col·lapsat, ja no ens ve de nou, però que ho estiga abans de començar el curs escolar, amb tant de barracó instal·lat, ja és més que vergonyós. Açò s'està convertint, no en un trencament de ràtios continuat, sinó en una falta de previsió galopant per part de la Generalitat i, igualment, dels diversos governs municipals que no han estat capaços de facilitar terrenys per a la demanda existent de nous centres educatius.

Sorpren de manera alarmant com any rere any, la demanda educativa va en augment de manera exponencial i, en canvi, els recursos que fica l'administració per resoldre-ho són cada vegada més minsos. Arriben tard i malament, i no han acabat de ficar un pedaç al problema quan ja en necessiten un altre, creant així una mena de cercle viciós que cada vegada es va eixamplant més i més. És difícilment comprensible com,

601

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

tenint l'estadística a la ma, que els indica que l'augment d'alumnat sobrepassarà la capacitat de l'aulari públic abans de començar cada curs escolar, no és faça una previsió més ampla, a més llarg termini, que ens estalvie cada any aquestes problemes d'aglomeració galopant del nostre alumnat.

Ara per ara, ja sé sap que quan s'acabe de construir el nou col·legi en marxa i el virtual (que ja vorem per a quan la seu construcció), ja haurem superat amb escreix la ràtio d'alumnat permesa. Això és el que l'administració vetlla pel nostre futur educatiu?

Anem malament encaminats i si, a més, li afegim que la majoria dels nouvinguts són estrangers que no coneixen cap de les nostres llenques i no se'ls fica a la seu disposició aules d'integració, la cosa no pinta gens bé.

La Barraca, com a monument arquitectònic d'un passat volgut pels benicarlandos va estar molt bé (llàstima que el PP se la carregués), però ja n'hi ha prou de considerar al nostre alumnat com sardines enllaunades.

I per cert, la regidora Durà, d'Educació, ens ha ensenyat clarament quina és la seua sensibilitat envers els nostres problemes educatius al desaparèixer en aquesta època, la més conflictiva. Cap ni una, la mateixa que la del PP.

Carxofa: Per a tots el xiquets i xiquetes, i ja no tan xiquets i xiquetes, que entre el divendres passat i aquest comencen un nou curs ple d'il·lusions i amb moltes ganes de treballar. La carxofa també és extensiva per a tots els/les mestres i professors/res que la veritat siga dita es guanyen el cel. Si una mera o pare ja no pot amb dos ...

Panissola: Per al súper farao sr. Cuenca. Ja estarà bé: *Porque yo, y ... yo, y ... yo*. Ja sabem que no tenim alcalde però els jos es noten massa. A més exia actitud de xuleria, prepotència, autoritarisme, abús d'adverbis acabats en *mente* no queda massa bé. La discreció també és una virtut. I una altra cosa, com parla castellà els peperos l'entendran perfectament, se sentiran com menjant un *cochinillo* a Segòvia, la seua estimada terra. (Nosaltres, encara que no siga la nostra terra, també l'estimem perquè és dels segovians i ells, se l'estimen).

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló			
NOM	COGNOMS		
DOMICILI			
POBLACIÓ	CP	TEL.	
<p>Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.</p>			
Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària			
(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)			
Signatura: _____ d _____ de 2000			
Domiciliació bancària			
BANC/CAIXA			
ADREÇA	POBLACIÓ	CP	
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte			
Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control
	-----	-----	-----
Compte número			

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.			
(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.			

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanys

Papereria
Material d'Oficina

	<p>Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA Cap de Redacció/ JORDI MAURA Consell de Redacció/ XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO</p>	<p style="text-align: center;">Edita</p> <p>Associació Cultural la Feram de Benicarló C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98 laveubenicarlo@terra.es</p>	<p>Amb el suport</p> 	<p>Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA</p>	<p>Administració, subscripcions 964 475698 ©COPISTERIA GRÈVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló</p>	<p>Publicitat</p> <p>La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.</p>
---	---	---	--	--	---	---